

Dr. Vekerdy Tamás, pszichológus

Az óvoda nem arra való, hogy felkészítse a gyereket az iskolára

Forrás: babaszoba.hu

„Az óvoda arra való, hogy az óvodás korú gyerek számára a legkedvezőbb környezetet megteremtse!
A magyar gyerek soha nincs ott, ahol van - az óvodában az iskolába készül, az alsó tagozaton a felsőre, a felsőn a középiskolára, a középiskolában az egyetemre.”

Nagy József, újságíró

forrás: Belföld

Interjú Vekerdy Tamással

Imádja a nép az olyan tudóst, aki képes közérthetően mesélni a szakmájáról.

Ilyen volt Öveges József, Ranschburg Jenő, Popper Péter, Czeizel Endre, és ilyen Csányi Vilmos, Bálint gazda --- és Vekerdy Tamás is. Mi a titok?

„Talán az, hogy az ember ne ájuljon el a saját „tudományától”, amit ugyanakkor, legalábbis részleteiben szenvedélyesen szeret. És hogy tisztában legyen azzal is, milyen keveset tud, s még annak egy része is bizonyosan tévedés. A felsoroltakhoz képest könnyű nekem, nem „tudós kutató” vagyok, hanem az „**empíria mélységeiből sikoltozom**”, vagyis találkozom, beszélgetek gyerekekkel, szülőkkel, tanárokkal, látom, mitől és hogyan szenvednek, és ha szerencsém volt, a rendelés óráiban tudtam hagyni a gyerekeket, hogy önmagukat gyógyítsák, sokszor zseniálisan. Mert nem a pszichológus gyógyít, ő csak katalizál.”

Mi az ön pályájának, életművének legfontosabb megállapítása?

„Tán az, hogy a gyerekek pszichés problémái nemcsak a családban, hanem legalább annyira az iskolában gyökereznek.”

Hogyan segíthetünk nekik? Önnél a meseolvasás a gyerek legjobb barátja, a tévé és az okostelefon pedig az első számú ellenség.

„Ha a gyerek a tévében nézi a mesét, akkor készen kapja a képet, következésképpen nincs belső képkészítés. Am, ha szavakkal mesélek, az agyában belső képek keletkeznek. Minél ritmikusabban mesélek, „egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy”, annál erősebb a kép. A belső képkészítés, mondja a pszichológia, elaboráció, feldolgozás. Feldolgozódnak a vágyak, a feszültségek, az indulatok.

Miért nyugszik meg este a gyerek, ha mesélek neki? Miért megy le a láza a beteg gyereknek, ha mesélek? Mert a feldolgozás során relaxálódik. Játék során **is a belső kép a lényeg**: sétálsz át a szobán és rád szól, hogy ne lépj a szőnyegre, mert az a tenger. Vizsgálatok igazolják, hogy miközben tudja, hogy az valójában a szőnyeg, egyúttal látja a tengert is. Belső kép!

Drámai, hogy manapság tömegével kerülnek óvodába úgy a gyerekek, hogy nem tudnak mesét hallgatni, ugyanis sose meséltek nekik a szülei, csak beültették őket a tévé, a laptop, a tablet, az okostelefon elé. Egyre többen játszani sem tudnak, mert mióta eszüket tudják, kutyüznnek, képernyőt bámulnak. Magyar vizsgálatok szerint az a gyerek, akinek mindennap meséltek, az iskolába lépéskor anyanyelvi fejlettségben másfél évvel előzheti meg azt, aki csak rendszertelenül hallgatott mesét. Márpedig az anyanyelv a szilárd, szuverén gondolkodás alapja. Mert nem úgy van, hogy először gondolkodik a gyerek, csak még nem tudja elmondani. Nem. Előbb beszél, és abból nő ki a gondolkodás. Minél gazdagabban beszél, annál gazdagabb a gondolkodás.”

Hogyan készítheted fel az iskolára?

„Elárulom. Mesélj neki minden áldott nap. És még tízévesen is bújjon melléd, és olvass fel neki regényt, Copperfield Dávidot, A Gyűrűk Urát, bármit.

Az élete igazolja vissza, hogy szántál-e erre elég időt: ha sok mesét hallott, ő is olvasni fog, és az olvasás segít élni, életben maradni, növeli az empátiát, a másik ember és a világ megértését. És nem fog olvasni a gyereked, ha csak nézett mesét.”